

et krav i forhold til de forudsigelige omkostninger, idet direktivets krav ikke omfatter uforudsigelige omkostninger. Endvidere var en forsikringslignende ordning for de uforudsigelige omkostninger betinget af en samlet puljeordning som følge af uforholdsmæssige store administrationsomkostninger ved en ordning, som alene omfattede de uforudsigelige omkostninger.

Nærværende lovforslags bestemmelse omfatter både offentligt og privat ejede deponeringsanlæg. Direktivet skelner ikke mellem offentligt og privat ejede deponeringsanlæg, hvorfor udgangspunktet formentlig er, at der skal stilles de samme krav til disse, også med hensyn til sikkerhedsstillelse. Man kunne argumentere for, at når formålet med direktivets bestemmelse er at sikre, at der er økonomiske midler til at afholde udgifter ved nedlukning og efterbehandling, ville dette krav på forhånd være opfyldt for de offentligt ejede anlæg i Danmark, som følge af, at det offentlige ikke kan gå konkurs. Grunden til, at det foreslås, at både offentligt og privat ejede deponeringsanlæg alligevel skal være omfattet af pligten til at stille sikkerhed, er dels et ønske om at sidestille disse i konkurrenceretlig henseende og dels at opnå sikkerhed for, at direktivet implementeres korrekt.

Der stilles ikke - hverken i direktivet eller i selve lovteksten - krav om, hvordan sikkerhedsstillelsen skal ske, men det er forudsat, at sikkerhedsstillelsen for omkostningerne til nedlukning og efterbehandling bl.a. vil kunne ske i form af en bankgaranti, eller ved at deponere på en beskyttet konto - dvs. en konto, hvor tilsynsmyndigheden har foretaget den relevante sikringsakt afhængig af, om der er tale om sikkerhed i fast ejendom, værdipapirer eller penge. Hvilken form for sikringsakt der kræves, fremgår af den relevante lovgivning, jf. tinglysningsloven, værdipapirhandelsloven og gældsloven. Formålet med sikringen er, at tilsynsmyndigheden er beskyttet i forhold til andre eventuelle kreditorer. Tilsynsmyndighedens mulighed for at få dækning for de relevante selvhjælps-handlinger bliver dermed ikke afhængig af, om virksomheden består, hvilket også gælder for bankgarantien. Med hensyn til de deponeringsanlæg, der ejes og drives af kommuner, herunder kommunale fællesskaber, kan kravet om sikkerhedsstillelse opfyldes ved, at kommunen eller de deltagende kommuner i fællesskabet selv stiller en garanti på anfordringsvilkår over for godkendelsesmyndigheden. Dette vil indebære, at kommunen over for godkendelsesmyndigheden garanterer, at godkendelsesmyndigheden har umiddelbar adgang til kommunekassens midler til dækning af udgifter til håndhævelse af forpligtelserne ved en selvhjælpshandling.

Omkostningen for kommunen ved at stille den pågældende garanti på anfordringsvilkår over for godkendelsesmyndigheden - dvs. den kapitaliserede værdi på markedsmæssige vilkår af den risiko, der er forbundet med en sådan garanti - skal indregnes i de gebyrer, der fastsættes for dækning af udgifterne til bl.a. sikkerhedsstillelse, jf. § 50 a, stk. 1. En sådan omkostning vil svare til det beløb, som kommunen ellers skulle have betalt for - på markedsvilkår - at få stillet en bankgaranti på almindelige vilkår for opfyldelsen af de pågældende forpligtelser over for godkendelsesmyndigheden. Herved sikres det, at brugerne af deponeringsanlægget over gebyret også kommer til at betale for værdien af den sikkerhed, der er forbundet med, at kommunen - og dermed kommunekassen - fuldt ud hæfter for driftsansvaret. På denne måde opnås i højere grad sikkerhed for, at de kommunale deponeringsanlæg økonomisk hviler i sig selv, og at offentligt og privat ejede deponeringsanlæg sidestilles i konkurrenceretlig henseende.

Krav til sikkerhedsstillelsens størrelse vil afhænge af de stillede krav - i miljøgodkendelse eller påbud - til nedlukning og efterbehandling. Sikkerhedsstillelsen kan opbygges gradvist i takt med, at der deponeres affald på anlægget. Det forudsættes dog, at der evt. vil blive fastsat et minimumsbeløb pr. kvartal. Der vil ligeledes ske en trinvis frigivelse af sikkerhedsstillelsen i takt med, at de foranstaltninger, som sikkerhedsstillelsen skal dække, er gennemført. Se endvidere bemærkningerne til nr. 5 om de enkelte bestemmelser for en nærmere beskrivelse.

Alternativet til at sikkerhedsstillelsen kan opbygges gradvist ville være, at en virksomhed skulle stille sikkerhed for det fulde beløb allerede ved opstart. Konsekvensen ved gradvist at opbygge sikkerhedsstillelsen vil være, at det i startfasen bliver billigere for virksomheden. Til gengæld kan der opstå en situation, hvor sikkerhedsstillelsen ikke dækker fuldt ud. Såfremt et anlæg lukker ned tidligere end beregnet, og der ikke er deponeret de forventede affaldsmængder, vil der ikke være stillet sikkerhed for hele det beløb, som det vil koste at nedlukke og efterbehandle anlægget. I tilfælde hvor et deponeringsanlæg lukker før anlægget er fyldt op, vil der med stor sandsynlighed være andre, der vil have interesse i at overtage driften af anlægget, herunder at stille den fornødne sikkerhed. Det kan imidlertid trods dette ikke udelukkes, at der i særlige tilfælde kan opstå situationer, hvor sikkerhedsstillelsen ikke dækker alle relevante nedluknings- og efterbehandlingsomkostninger.

Ved etablering af nye deponeringsanlæg forudsættes sikkerhedsstillelsens størrelse fastlagt konkret af